

Rakstīju pārdomas atbilstoši jūsu numerācijai.

Sākšu ar jautājumu: Kāds ir šīs valdes 3 gadu darbības rezultāts??? Šķiet vienīgā darbība, spriežot pēc e-pastiem ir nemitīgi mēģinājumi pārdot namu. Kur ir organizācijas darbība? Pasākumi?

A)

Jā, hosteli uzturēt NAV Daugavas Vanagu mērķis. Toties nams ir vienīgā reālā vērtība. Aktīvs, kurš ir neaktīvs valdes drīzāk bezdarbības rezultātā. Par to kas patreiz notiek bankas kontos neesmu saņēmis nevienu ziņojumu.

Visos laikos nekustamais īpašums ir vienīgā reālā vērtība, kas laikam ejot paliekt tikai vērtīgāka.

Spekulācija naudas tirgū? Varbūt. bet tad šeit pie aplēsēm un apsvērumiem būtu jāapievieno inflācijas indekss un cik DVNY ir patiesībā ieguvuši vai tieši otrādi – zaudējuši naudas. Inflācija jau tagad ir vairāk neka 5%. Un kādi ir riski – pat ar konservatīviem ieguldījumiem nav garantijas, ka būs peļņa.

1. Nams pats par sevi kalpo vanagu mērķiem tikai tik, cik izdara valde šo mērķu labā. Dalīt naudu lielu mākslu nevajag. Ienākumi, ko var gūt pie pareizas saimniekošanas var nest ienākumu organizācijai daudz ilgāk un stabilāk, un šie ienākumi tiktu izlietoti DV mērķiem - t.i. fondam vienmēr būs iespēja nopelnīt

Salīdzinājumam; pārdot vistu, kas nes olas. Pēc tam pašiem jāiet uz tirgu mēģināt nopirkt olas, bet nu jau 'pa dārgo'.

2. Cik pasākumi ir uzrīkoti namā pēdējo 3 gadu laikā? Cik līdzekļu vākšanas akciju?

Kāda no Latvijas atceres dienām? Kādi svētki, uz kuriem labprāt būtu gājis? Ziemassvētku tirdziņš? Latviešu vakari pie kamīna?

Latvijas pastāvīgajā misijā ANO, arī nav kur novietot auto, nav daudz vietas. Tur nācās piepirkt klāt veselu ēku. Bet, kur tad ir tā vieta, kur ir daudz auto vietu Ņujorkā? Un kā tad cilvēki šeit pulcējās dučiem 70jos, 80jos, 90jos gados?

No pieredzes zinu, ka šī vieta ir kļuvusi daudz drošāka. Un vēl pēc pieciem gadiem rajons vispār būs ne atpazīstams. Apkārtņē tiek būvētas tik daudzas jaunas ēkas, rajons uzlabojas. Nams pēc 5 gadiem varētu maksāt jau 3-4 miljonus. Uzskaitītie tēriņi ir ilgtermiņa ieguldījums. Ieguldījums namā ir drošāks nekā bankā. Vēsture mums to māca.

Toties ekonomiskā ziņā, tūristiem un studentiem vienmēr ir vieta, kur apmesties uz īsāku vai ilgāku laiku. Ir vispār organizācijai sava vieta.

Visas DV organizācijas, kas sevi izsmēla, no īpašuma atbrīvojās pēdējā kārtā. Šeit notiek pretējais. Kāpēc?

Tagad, kad sastājušiem mums tik daudz jaunu biedru- nu tikai ir jārosās. Ja vien, biedru iestāšanās nebija citu nolūku vadīta.

Koriem protams šī nav īstā vieta koncertam; bet Latvijā ir daudz lielisku ansabļu, piemēram. Arī NY koris vēl aizvien nāk mēģināt. Amerikas Latviešu novusa apvienība regulāri rīko sacensības.

Vai tad tas nav viens no DV mērķiem? Uzturēt latvisko garu, sanākt kopā, un vismaz zināt citam citu sejā? Nemaz nerunājot par iespējām, ka ir iespējami daudz un dažādi risinājumi nama izmantošanai.

Kur ir šie piedāvājumi? Vai tas nebūtu valdes pienākums piedāvāt biedriem šīs sanāksšanas?

Kāpēc šāda pati analīze nav par to, kā veicināt nama peļņu. Vai tā ir vienkārši šāda valdes nostāja?

2. Nams saimnieko ar iztrūkumu.

Nav objektīvi piesaukt 2020., 2021., un 2022. gadu. Visā pasaulē visi cieta milzīgus zaudējumus. Viss bija slēgts, cilvēki nepārvietojās vai pārvietojās ļoti maz.

No šīs tabulas mēs varētu lūkoties tikai uz 2019. gadu un uz 2023. gadu.

2019. - zaudējums 132 dolāru. No šī gan nevar neko izsecināt, bet summa gada griezumā ir niecīga, un normāli saimniekojot, tā notiekti būtu ar pozitīvu bilanci. Un varētu pelnīt daudz vairāk.

2023. gads – te mēs redzam, ka ienākumi ir ~ 16 000 – tik daudz naudas, kā nekad, kā teiktu Krišjānis Te būtu jāsagaida valdes finanšu ziņojums, kāpēc tēriņi ir pieauguši teju divkārt. Vai tie ir remontu izdevumi? Gaidīsim finanšu atskaites, un tad pētīsim. Cita starpā – neesmu saņēmis nevienu finanšu ziņojumu pēdējo 3 gadu laikā.

Atceros tos laikus, kad regulāri iznāca apkārtraksts, bija mājas lapa, kur tas viss bija redzams un pieejams. Rodas sajūta, ka valde negrib vai nevar šos savus pienākumus izpildīt.

Par remontiem 2019. - 2021. Cik šāds remonts izmaksātu šodien? Bez pārspīlēšanas var teikt vismaz x 3. Pietiek tikai pievērst uzmanību materiālu cenām.

Labāku laiku remontam grūti iedomāties – kovids. Ciemiņi nebrauc. Bez tam, ja nebūtu remonta – nams noteikti nevarētu nopelnīt ne pusi no tā, ko redzam ieņēmumos tagad.

Vai kāds no 'jaunajiem' aktīvajiem biedriem ir redzējis namu 2018.gadā – Latvijas jubilejas gadā? Pirms tam? Vai kāds no biedriem vispār te ierodas? Vai tikai atdot savu mandātu valdei, un tādējādi 'aktīvi piedalās'?

Izskatās pēc vienkāršas izsaimniekošanas. Nekas jauns - Latvijā tas notiek jau 30 gadus. Latvietim nevajag.

Labāk iesim lūgties pie igauņiem, ja vajadzēs. Jo jaunais nams 52.ielā – tur klaidu letīgam nav ko darīt. Tā ir kungu māja.

3. Priekšā stāv vēl lieli izdevumi

1. Kā? Vai nams tagad nav apdrošināts? Kā tad valde tik bezatbildīgi ir novedusi namu šādā situācijā? Apdrošināšana nebūtu jākārto, ja laicīgi būtu veiktas apmaksas un inspekcijas. Bet, ja sistēma ir jāmaina – tad jāmaina. Kad šī ūdens sistēma tika izveidota? Skaidrs, ka ne vakar. Viss nolietojas un ir jāuztur. To zin ikviens saimnieks. Jālabo ir. Taču tas ir uzlabojums, kas tikai paceļ nama vērtību.

4. Šis punkts mani pārsteidz visvairāk. Ko nozīmē valdei nav par brīvu jādara? Pēdējo 40 gadu laikā tādā veidā ir darbojušās visas valdes. Ar sapulcēm klātienē. Vēl nesen nebija pat interneta, kas jau tā atvieglo administratīvos pienākumus, un viss tika paveikts. Ja labdarība nav aicinājums, tad kāpēc vispār te būt? Valde dara to par brīvu, kā tas ir noteikts statūtos. Izņēmums ir specifiski profesionāli pakalpojumi.

Ja ir algots darbinieks(i), tad valdei vispār nav nekādas jēgas. Aptaujāt, kur kam aizsūtīt naudu, un kurš dosies uz kārtējo tukšu runu saietu, naudas tērēšanu – piedodiet, delegātu sapulci, var sapulcinot visus biedrus online un nobalsot.

Šķiet nevienam tāpat neinteresē – ne leģionāri, ne vecīši, nedz arī vienkārši ceļotāji, studenti, kuriem būtu teju neiespējami izbraukāt Ņujorku, ja vien nebūtu vieta, kur var par lētāku naudu pārgulēt.

Kur vēl latviskāk kā atbastīt tautieti, kurš vēl ieliek kasē naudu, un reklamē organizāciju, kas atbalstīs vēl kādu tautieti. Tā tiek nondrošināta DV labā slava, jaunieši tikai šeit atbraucot uzzin un interesējas par DV vēsturi un leģionāriem. Bieži vispār pirmo reizi dzird par šādu organizāciju. Vai tas nebūtu valdes pienākumos, kā veicināt šādas zināšanas? Kaut vai leģionāru piemiņai.

Bet laikam esmu pārāk sentimentāls.

B) Pārdodot namu NDV labāk kalpotu DV mērķiem un Ņujorkas latviešu sabiedrībai.

Vai kāds vēl atminas 2008. gadu? Vai kāds šeit arī seko kopējām pasaules finanšu tendencēm? Vai kāds iedomājas, kā šādi ieguldījumi var izkūpēt gaisā vienas dienas laikā?

Protams, arī ar īpašumu var notikt daudz kas – bet tur taču apdrošināšana! Ak nē, nav!

Rezumējot – dziļa vilšanās. Uz jauno valdi tiku līcis lielas cerības, jo taču iestājās tik daudz jaunu darboties gribošu biedru, jauniešu, kas runāja par vectēviem – leģionāriem.

Sabiedriskais darbs nav viegls. Un bieži ir nepateicīgs. Bet, ja jau uzņēmies – tad jādara.

Sēdēt sapulcēs un 'menedžēt' fondu protams, ir daudz vieglāk.

Latviešu gudrība māca – labāk zīle rokā, nekā mednis kokā.